

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9 Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εἰ-
σεως εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμευ,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀδόλφου Βελῶ καὶ Ἰουλίου Δωτέν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον
μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις, * (συνέχ) — Πέτρου Δελκούρ:
Ἡ ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ, μετάφρασις Π. Σ. (συνέχεια). — Γρηγορίου Δ.
Ξενοπούλου: ΝΑ ΓΙΝῃΣ ΔΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ.

ΣΤΗΘΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προσληρωτῆς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ βούβλια 6.

Εἰς τὸ πρῶτον:

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

ὑπὸ Ἀλδέρτου Δελπί.

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

ΙΔ'

Αἱ τελευταῖαι αὗται λέξεις ἐπροξένη-
σαν φρικίαν τῷ Λαυρεντίῳ· ἡδυνήθη
οὐχ ἥττον νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑποκρινό-
μενος.

— Φαίνεται, εἶπε, πῶς ἔχεις εἰδικό-
τητα, κύριε Λουβέν, νὰ κατασκευάζῃς
πατροκτόνους καὶ μητροκτόνους... καὶ
νὰ σώζῃσαι.

— Νομίζεις πῶς καυχίεμαι;

— Δὲν γνωρίζω, νομίζω ὅμως ὅτι πολὺ
τρέχεις.

— Ἀκουσε! εἶπεν ὁ Λουβέν· ἀκου-
σε νὰ λέγουν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁδοῦ
Καρδινέ;

— Ὅχι.

— Διὰ τὴν ὑπόθεσιν Δαλισιέ;

— Οὐτε.

— Μὰ λοιπὸν δὲν διαβάζεις τὴν Ἐφη-
μερίδα τῶν Δικαστηρίων.

— Ποτέ.

— Κακὰ κάμνεις. Πρέπει νὰ τὴν δια-
βάζῃς· πολλὰ θὰ μάθῃς ἀπὸ αὐτὴν.

— Λοιπὸν! ἂν τὴν ἀνεγίνωσκα τί θὰ
ἐμάνθανα;

— Θὰ ἐβλεπες πῶς αὐτὸ ποῦ σοῦ λέγω
ἤμπορεῖ νὰ γείνη, ἔγινε μάλιστα... μὲ
πολὺ ἐπιτυχία, τὸ καυχίεμαι.

— Πολὺ καυχᾶσαι. Νομίζω ὅτι κα-

ποτε μοὶ ὠμίλησες περὶ ἐνὸς Δαλισιέ. Εἶνε
αὐτὸς ὁ ἴδιος;

— Ναί.

— Λοιπὸν κατεδικάσθη;

— Ὅχι, δὲν ἤξεύρω πῶς τὸ κατῶρ-
θωσε.

— Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν κατεδικάσθη, οὐδὲν
κατῶρθωσε καὶ εἶνε δυνατόν νὰ καταδι-
ωχθῇ.

— Κατὰ τὸν νόμον, ναί· μὰ αὐτὸ δὲν
θὰ γείνη, διότι ἡ ἀστυνομία εἶνε βέβαιη
ὅτι ὁ Δαλισιέ εἶνε ἔνοχος· ἔπειτα καὶ ἂν
ὑποπτευθῇ, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ κάμῃ νέα
φασαρία διὰ νὰ μὴ τὴν κατηγορήσουν
πῶς κάμνει λάθη... Τί τὰ θέλεις, οἱ ἀ-
στυνομικοὶ ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὴν φιλοτι-
μία τους ὅσον ἐμᾶς... Ἐπειτα δὲν ἔχω
φόβον νὰ μὲ ἀνακαλύψουν. ὦ! κοιμοῦμαι
ἡσυχος, σὲ βεβαιώνω!

Ὁ Λαυρέντιος ἐφάνη σκεπτόμενος ἐπὶ
στιγμὴν.

— Ἐχεις δίκαιον, εἶπε, δὲν εἶνε κα-
κὸν τὸ σύστημά σου, ἂν δὲν κατορθώσω-
μεν νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν ἐνταῦθα ἐπιτυ-
χῶς...

— Διατί ὄχι; εἶπεν ὁ Λουβέν· δὲν
ἔχω κάμμειαν ἀμφιβολία. Αἱ περιστάσεις
εἶνε ὅμοιαι, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι ὁ Δαλισιέ
ἐσκότωσε τὴν μητέρα του διὰ δέκα χι-
λιάδας φράγκα, διὰ μικρὴν κληρονομία,
ἐνῷ ὁ Ἐμερὺ Σουσα θὰ ὠφεληθῇ τριάντα
φοραὶ περισσότερα καὶ διὰ τοῦτο ἑλγό-
τερο θὰ διστάσῃ.

— Πολὺ ὀρθῶς, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος.
Ἦδη πῶς θὰ ἐνεργήσῃς;

Ὁ Λουβέν ἔδωκεν αὐτῷ ἐξηγήσεις ἐπὶ
τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέγαρον, πρῶτον:—
Νὰ μάθωσιν ἀκριβῶς τὰς διαθέσεις τῆς
οἰκογενείας πρὸς τὸν Ἐμερὺ, ὅποιαι σκη-
ναὶ διεδραματίζοντο· ν' ἀκολουθήσωσι
τὴν κατάστασιν, νὰ διευθύνωσι, καὶ ἐν ἀ-
γῇ νὰ παροξύνωσιν αὐτὴν οὕτως, ὥστε
τὴν παραμονὴν τοῦ ἐγκλήματος νὰ ἐν-
ταθῇ ὡς οἷόν τε πλείονον. Ὁ Λουβέν ἀ-
νελάμβανε τοῦτο· ἡδύνατο νὰ εἰσέρχηται
εἰς τὸ μέγαρον, διὰ τῆς Μαριέττας πρῶ-

τον, εἶτα διὰ τοῦ Ροκέν καὶ δι' αὐτοῦ
ἔτι τοῦ Σουσα, ὃν θὰ ἐξηκολούθει νὰ ἐ-
πισκέπτηται διὰ τὸ προνόμιον τῆς ἐφευ-
ρέσεως.

Εἶτα ἡ κατάστασις τοῦ Ἐμερὺ:—Πόσα
ἦσαν τὰ χρέη του; εἶχε τοιαῦτα ἰδιαζόν-
τως ἐκθέτοντα αὐτόν; πότε ἔληγον; θὰ
ἐπέσπευδον ἢ θὰ ἀνέβαλον τὰς καταδιώ-
ξεις. Ἄλλως τε, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τού-
του θὰ ἐπληροφοροῦντο καὶ θὰ ἐβοηθοῦντο
ἔτι ὑπὸ τοῦ Σαμουὴλ Ριχάρ.

— Διάβολε! διέκοψεν ὁ Λαυρέντιος
συνωφροσύμενος, ἰδοὺ εἰς τρίτος ἀναμι-
γνύμενος εἰς τὴν ὑπόθεσιν· δὲν μοὶ ἀρέ-
σκει αὐτό.

— ὦ! νὰ εἶσαι ἡσυχος, εἶπεν ὁ Λου-
βέν· αὐτὸς εἶνε σίγουρος, τὸ ἀπόδειξε.

— Ἀδιάφορον, θὰ ἐπροτίμων νὰ μὴ ἀ-
ναμιχθῇ... τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ πρέπει νὰ τῷ
δώσωμεν μερίδιον.

— ὦ! πολὺ ἥλιος· θὰ τὰ ποῦμε αὐ-
τά. Δὲν ἔμπορῶμε νὰ μὴ τὸν ἀνακατεύ-
σωμε, διότι θὰ ἔχῃ δουλειὰς μὲ τὸν Ἐ-
μερὺ.

— Καὶ ἂν δὲν ἔχῃ.

— Θὰ κάμῃ· εἶτε θὰ τοῦ δανείσῃ μὲ
μικρὴν προθεσμίαν, εἶτε θὰ ἀγοράσῃ συναλ-
λάγματα του· αὐτὸ εἶνε πολὺ εὐκόλον.

— Καὶ εἶσαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μᾶς
προδώσῃ;

— Ἀφοῦ σοῦ τὸ βεβαιώνω! Εἶνε τώρα
δέκα χρόνοι ποῦ γνωρίζομεθα, χωρὶς ποτὲ
νὰ μαλώσωμε... Θέλεις μίαν ἀπόδειξιν;
Αὐτὸς εἶνε ποῦ πέρυσιν ἐδιαμαρτύρησε ἕνα
γραμματίον ἀπὸ τέσσερες χιλιάδες φράγκα
τοῦ Δαλισιέ τὴν παραμονὴν τοῦ φόνου τῆς
μητέρας του.

— ὦ! τότε... εἶπεν ὁ Λαυρέντιος, ἔ-
χει καλῶς.

— Εἶνε ἀλήθεια, προσέθηκεν ὁ Λου-
βέν, πῶς εἰς τὴν ἀνάκρισιν εἶπε πῶς ὁ Δα-
λισιέ εἶνε ἄθωος· τὸ ἔκαμε ὅμως, διότι ἤ-
ξευρε πῶς δὲν ἔτρεχα κανένα κίνδυνον ἐγώ,
καὶ δὲν εἶχε συμφέρον νὰ καταδικασθῇ αὐτὸ
τὸ παιδί.

— Ἐχει καλῶς. Ἀλλ' ἐγὼ τί ἔχω νὰ
πράξω;